

новена 5 времена и, следователно, като
 гакава, съставена от $\frac{2}{16} + \frac{3}{16}$ за тъл-
 куване на мотивни образувания, е по-
 гръшно или най-малко пресилено. Мо-
 тивните формации при тази мърка се
 включват в 2 такта ($\frac{5}{16}$), а не в
 един — сжщина, която показва един-
 ността (недѣлимостта) на този такт:

(отъ Коледна
пѣсень).

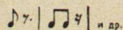
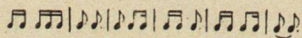
Погрѣшно пайдушковия такт се
 отбелязваше отъ чужденците-капел-
 майстори и отъ нѣкои наши музи-

канти съ мърка $\frac{3}{8}$ или $\frac{3}{4}$ (р р | р р)
 Из-рас-ло е...

Това е още едно доказателство, че
 нашата пайдушкова мърка е недѣ-
 лима (проста).

Названието „пайдушка“ произлиза
 отъ думата „пайдакъ“ (криво-кракъ);
 при играта краката се преплитатъ
 като при вървежа на пайдаците.

Ритмичните форми, както при тази
 мърка, тъй и при останалите отъ
 тази редица мърки, сж ограничени
 поради това, че първичните тактови
 елементи—шестнадесетинките, сж не-
 дѣлими, а само отъ съединението
 имъ се образуватъ ритмични форми:

Тази оригинална и интересна мърка
 се среща еднакво въ танцови и не-
 танцови пѣсни (жетварски и др.), а
 тъй сжщо въ отдѣлни фрази отъ без-
 метружни пѣсни: народътъ има въ
 кръвта си тия оригинални ритми, и
 чрезъ тѣхъ най-често изказва дори и
 волните нагледъ музикални фрази.

$\frac{7}{16}$ -ната мърка, въпрѣки миниатюрния
 видъ на старогръцкия епитритъ

($\frac{7}{16}$) или на деври-хинди

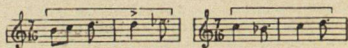
($\frac{7}{16}$) е по-близка на обикно-
 вената дву и 3 времена
 мърка; спрямо двувре-
 менната — е съ $\frac{1}{2}$ време съкратена, а
 спрямо тривременната — съ $\frac{1}{2}$ време
 удѣлена:

$\frac{7}{16}$ (дактилйски
ритъмъ), $\frac{7}{16}$

$\frac{7}{16}$ (трибрахий
или йоний-
ски ритъмъ), $\frac{7}{16}$

Въ първия си видъ $\frac{7}{16}$ мърка

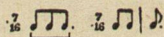
($\frac{7}{16}$) се среща въ множество
 пѣсни въ Тракия, Северна
 България, Добруджа и
 Бесарабия, а въ вториятъ видъ
 — освенъ въ горните
 области — и въ Маке-
 дония. И при тази мър-
 ка — закржлени и по
 текстъ най-малки музикални изрази
 (мотиви), се образуватъ отъ два такта:

Отдѣлните тактове представляватъ
 незакржлени музикални мисли (мо-
 тивни части или тактови мотиви). И
 тукъ тълкуването на отдѣлния тактъ
 като сложна метрична форма е тъй
 пресилено, както, ако това търсимъ въ

$\frac{2}{4}$ -ната форма $\frac{7}{16} = \frac{7}{16} + \frac{7}{16}$ (!)

Чрезъ афтактъ, двата вида $\frac{7}{16}$ мър-
 ки се уеднаквяватъ:

Тази оригинална мърка е позната
 и въ нѣкои сирийски пѣсни, въ та-
 тарски пѣсни (първия видъ), а на-